Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Kochbuch - Cod. Rastatt 188

[S.l.], [Ende des 17. Jahrh.]

Vorderdeckel

urn:nbn:de:bsz:31-316324

Visual Library

Theodorico Gerardo Gaudano interprete.

PLERAEQVE animantiũ partes cõmunes inter se omn
la tamen est æquè communis ut caro. Hanc enim habet om
mal. Sanguine quidem præditum, ut homo, & omnes quad
des. tum aues, serpentes, lacerti, quos sauros uocant, tes udin
quæ sunt eius generis. Sanguine carentia, tum ostrea om ia,
pauca eorum quæ in aquis degunt, sicut & nõnulla quę in
Quod ex animantibus maximè editur, caro est. Nam & uiscerum plurima n
carnibus ipsis inhærentibus constat. Verum nonnulli medicorum
parenchyma uocandam censent, propterea quòd ex uenis effusu sang
omnia concrescat, ut ipsi arbitrantur. Sed eam quæ uisitur in musculis, solam
appellatione dignantur. Verũ de nominibus, ut semper monemus, contender
non est, sed exercenda potius rerũ scientia: cuius nos quoq; studio usq; dediti
cunq; tum de cuiusq; animantis partibus, tum de communibus cognouimus
partim experientia, partim ratione docti, omnia deinceps exponemus, orsi à
proprie dicta.

Caro uiperæ.

Non omnes animalium carnes hominem nutriũt, sed quorundam etiam l
sunt, non secus atq; uenena quæ uocant deleteria. Tum inter eas carnes quæ h
nem nutriunt, quædam hoc ipsum tantum sunt, nempe nutrimentũ. Quædam
B suprà quàm quòd nutriunt, habent & facultatem ceu medicamẽti: quandoqu
desiccando, humectando, excalfaciendo ac refrigerando corpus alterãt. Nam u
rum carnes palàm uidere est excalfaciẽtes & desiccantes, ubi conditantur ceu a
læ, nempe oleo, sale, anetho, porro, & aqua, seruato nimirum modo. Quòd au
tum corpus per cutim euacuent, discere tibi liceat uel ex ijs quæ ego iuuenis e
nuper in Asia nostra sum expertus: quæ singulatim deinceps narrabo. Homo c
morbo quẽ elephanta cognominant, laborans, aliquousq; cũ sodalibus conuer
tur, donec ex ipsius cõsuetudine conuersationeq; quidam nostrũm morbi infic
tur contagione, & ille iam odoratu grauis, ac fœdus redderetur aspectu. Consti
igitur illi tugurio proximè uicum in iugo collis propter fontem, illic hom
cerat tantum illi quotidie ciborum ferentes, quod uitæ sustinendæ satis f
rum ad Canis exortum, quũ forte messoribus haud procul inde metent
esset allatum in fictili sanè quàm fragrans: is quidem qui attulerat, deposito illo
pe messores, abiit: uerum ubi eius bibendi aduenisset tempus, sublato fictili ad
scens, ut pro more impleto cratere, cõpetente aqua uinũ temperaret, in cratera u
effundit, & unà excidit uipera mortua. Qua re attoniti messores ueriti ne quod, si
bissent, inde sibi malũ eueniret, suam quidem sitim aquæ potione sedare maluer
cæterũ quũ illinc discederẽt, præ humanitate uidelicet ac misericordia homini
phanti obnoxio uinum largiuntur, rati expedire illi potius mori, quàm uiu
miseria. At ille ubi bibisset, admirandum in modum sanitati restitutus es
betõsum illud omne cutis totius nõ aliter quàm animaliũ à testis moll
rum malacostracωn, tegmen decidit. Quod autem reliquũ erat, mo
paruit, instar cutis cancrorum & locustarũ (carabos Græci uoca

~~Dart 138~~

Rastatt 188

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg